

Dr. Nagy József (1938-2022)

Múlt év decemberben, hosszan tartó betegség után távozott közülünk kollégánk és tanárunk. A heves vármegyei Ecséden született, egyszerű földműves család gyermekeként. Édesapja paradicsomtermesztéssel foglalkozott, míg földjüket téjesztették.

A helyi általános iskola elvégzését követően középiskolai tanulmányait a Hatvani Állami Bajza József Általános Gimnáziumban folytatta. 1957-ben felvételt nyert a Kertészeti és Szőlészeti Főiskolára, ahol 1961-ben agrármérnöki diplomát szerzett.

Gyakornoki évét a Ceglédi Állami Tangazdasághoz tartozó Kecskécsárdai Üzemegységében töltötte. Itt kezdett el foglalkozni a borsó termesztésével, több dolgozata és szakcikke jelent meg a növény környezeti igényéről, szaporításának és betakarításának időzítéséről, gépesítéséről. Doktori disszertációját is 1964-ben ebben a témakörben „Állománysűrűség a borsófejlődésére és termés hozamára” címmel írta és védte.

1965-től Budatétényben, a Zöldségtermesztési Kutató Intézet munkatársa. Kutatási témája a hüvelyesek mellett az üvegházak zöldségfélékkel történő hasznosítása. Vizsgálta a szoba jöhető szaporítási módokat, és számításokat végzett az üvegházi vetésforgók gazdaságosságáról.

1971-től egyetemi adjunktusnak nevezik ki a Kertészeti Egyetem Zöldségtermesztési és Földművelési Tanszékére. Az oktatás mellett fő kutatási témája az izolált talajon történő, konténeres zöldségtermesztés volt, amelynek keretében vizsgálta a tenyészedények formáját, méretét, optimális elhelyezését és a zöldségajtatásnál számításba jöhető, talajt helyettesítő földkeverékeket.

Nem tudott elszakadni szülőföldjétől, a sárga- és görögdinnye kedves növényei maradtak. Kandidátusi dolgozatát is ebből írta A sárgadinnye (*Cucumis melo*) termesztéstechnológiájának korszerűsítése címen, amit 1982-ben sikeresen megvédett.

A dinnyéknek és más kabakos növényeknek, mint egyik legkiválóbb szakértője, számos publikációt jelentetett meg szaklapokban, könyvekben, tudományos dolgozatok formájában. Rendezvények

keretében gyakran tartott előadásokat, rendszeresen járt a dinnyetermesztő körzetekbe szaktanácsot adni, aktívan részt vett a témával kapcsolatos fejlesztési pályázati munkákban. Élete fő művének a 2005-ben megjelent Sárga- és görögdinnye c. könyvét tartotta, amiben a jelentősebb külföldi publikációk mellett összegyűjtötte az összes dinnyével kapcsolatos hazai irodalmat és feldolgozta a hazai dinnyekutatás eredményeit.

2006-ban nyugdíjba vonult, de ezt követően is éveken keresztül segítette a tanszék oktatói munkáját. Rendszeresen kérdezgette és támogatta a fiatal kollégákat, mindenkivel megtalálva a közös hangot. Nyugdíjasként több szakkönyvet írt zöldségtermesztők és hobbikertészek számára.

Szoros barátság fűzte a rózsához. Szabadidejében sokat foglalkozott a növény oltásával, szaporításával, szép gyűjteményt hozott össze kertjében, amellyel kollégái körében gyakran büszkélkedett.

Precíz és következetes kutató és oktató volt, diákjaitól szigorúan megkövetelte a leadott elméleti anyagot, a gyakorlatok keretében bemutatott termesztési műveleteket, fogásokat. Átdolgozta a korábbi gyakorlati jegyzeteket és előadás vázlatokat. A borsó, a bab és a kabakosok termesztéssel kapcsolatos témákhoz bemutató anyagot gyűjtött.

Mi, fiatalabb oktatók és kutatók sokat tanultunk gyakorlatias szemléletéből, oktatási módszereiből.

Kedves Józsi! Szakmai munkásságodat tovább folytatjuk, emlékedet kegyelettel megőrizzük!

Kollégáid és diákjaid nevében:

Geösel András és Terbe István